

Font de la Bassa Gran

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Carrer de la Bassa Gran, s/n
Alçada: 187

Coordenades:

Latitud: 41.47013
Longitud: 1.82462
UTM Est (X): 401854
UTM Nord (Y): 4591615

Classificació

Número de fitxa 08222 - 95
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XX
Any 1911
Autoria de l'element: Pere Ros i Tort
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Llorenç d'Hortons
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 22/02/2013 - 01:00

Descripció

La Font de la Bassa Gran és un espai al límit del poble, entre aquest i l'església i al costat d'uns horts on hi ha una font i al costat una gran bassa, on les dones del poble hi rentaven la roba amb picadors de fusta, a qualsevol època de l'any. En els darrers anys, un parell de plataners presideixen l'espai i donen ombra a l'estiu. La capçalera de la font està feta amb paret de lloset de pedres irregulars amb coronament ondulat i pica semicircular amb una vora de maons posats a llibret. La paret s'allarga a banda i banda en forma d'hemicicle amb uns bancs de pedra adossades a cada costat i s'acaba en uns pilars de secció quadrada i coronament piramidal. A la banda dreta de la font, hi ha la bassa, de forma trapezoïdal (8 x 5 m), amb la paret del fons corbada i fent de suport del marge. A la part frontal hi ha una gran llosa de 6 metres de llargada i 60 cm d'amplada, que és la rentadora. A l'espai s'hi accedeix per una escala de sis graons fets de maó posat a sardinell. Obrint la caixa de la bassa l'aigua circula a través d'una canal i rega els horts que hi ha al davant.

Observacions:

Un tret emblemàtic d'aquesta font és l'al·legoria de la Bassa Gran que és un cap gros de l'espectacle ecològic que es representa per la Festa Major, el Terrazel.

Història

Aquesta font existeix des de l'any 1700 (Estragué:2009). L'any 1921 van nomenar Batlle del poble a Albert Canals i Bonastre i va fer arreglar la font, també la va fer rajar a uns 50 m més avall. Els adolescents d'aquella època compraven anissos a una botiga que es deia "Cal Carreter" i anaven a la font amb un càntir i l'omplien d'aigua amb els anissos dins perquè tingués un gust dolç i de passada també festejaven.

L'any 1979 va deixar de rajar i se sentien rumors que algú l'havia tapat.

Molta gent del poble per la berbena anava a fer-hi costellades.

Una de les darreres bugaderes del poble, la Sra. Teresa Carcasona, la Teresina de Cal Federico, explicava (Estragué 2009) que normalment les dones anaven a rentar cap a la tarda, i que els dimarts a les dotze del migdia el Cuca buidava la bassa i llavors si algú havia de rentar, ho feia amb poca aigua i havia d'esbandir la roba a la font. També explica que sempre hi acostumaven a haver-hi entre dotze i quinze dones i que un cop per setmana la senyora Victòria de Cal Bado es ficava dins de la bassa per netejar-la.

Bibliografia

BOSCH CASADEVALL, Josep Maria (no consta) La nostra història; publicat a la pàgina web de l'ajuntament de Sant Llorenç d'Hortons <http://www.ajhortons.cat/index>

ESTRAGUÉ CARRERAS, Alba (2009). L'aigua a Sant Llorenç d'Hortons. Les fonts, els pous i La Rierussa. Treball de recerca de 2n de Batxillerat de l'escola intermunicipal del Penedès. Inèdit

ESTRAGUÉ CARRERAS, Alba (2010). Les fonts de Sant Llorenç d'Hortons. Programa de Festa Major de Sant Llorenç d'Hortons de 2010, pàgs. 19 a 22.

Enllaços d'interès:

<http://www.ajhortons.cat/descobreix-sant-llorenç/la-nostra-historia>

